

SENTINȚĂ
ÎN NUMELE LEGII RM

05.12.2013

Judecătoria Botanica

În componența

Judecător Luiza Gafton

Grefier Viorica Alexeeva

Procuror Tatiana Timoftei-Rusanovschi

Apărător Oleg Gheorghiuța

A examinat în ședința de judecată publică cauza penală privind învinuirea lui:

cet. J C G, născut la XX, originar și domiciliat în mun. Chișinău str. XX, moldovean, cetățean al R. Moldova, căsătorit, supus militar, studii superioare, un copil minor la întreținere, sub strajă pe cauza dată nu a fost reținut, termenul de judecare 04.10.2012 -05.12.2013

în comiterea infracțiunii prevăzute la art.190 al.4 CP RM

A CONSTATAT:

Inculpatul J C aproximativ în mijlocul lunii martie 2011, aflându-se pe str. I, mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul devărmării și perfectării actelor de înregistrare a automobilului de model „T” anul fabricației 2001, cu numere de înregistrare XX, a dobândit de la cet. I C bani în sumă de XX euro, iar ulterior în apropierea Centrului Comercial „Jumbo” amplasat pe bd. Decebal, a mai primit încă XX euro, pentru a fi eliberate numerele de înmatriculare pe automobilul indicat, după care banii dobândiți i-a însușit, pricinuind părții vătămate o pagubă materială în proporții mari, care la momentul săvârșirii infracțiunii, conform cursului oficial al BNM, constituia XX lei MDA.

Tot el, J C G, la 09.03.2011, aflându-se pe bd. M, mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul devărmării și perfectării actelor de înregistrare a automobilului de model „M” anul fabricației 1998, cu numere de înmatriculare I XX, a dobândit de la cet. O I V bani în sumă de XX euro, după care banii dobândiți i-a însușit, pricinuind părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, care la momentul săvârșirii infracțiunii, conform cursului oficial al BNM, constituia XX lei MDA.

Fiind audiat în calitate de inculpat, J C nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a indicat că, la începutul lunii martie 2011 s-a înțeles cu cet. O I să împrumute de la acesta suma de XX euro. O I a fost de acord și a insistat ca tranzacția dată să fie oformată la notar, unde și s-au deplasat cu automobilul unui cunoscut pe nume Iurii, unde au încheiat contractul de împrumut.

Referitor la episodul cu partea vătămată I C a explicat că, la sfârșitul lunii februarie 2011 a împrumutat de la cet. I C suma de XX euro, eliberându-i pentru aceasta recipisă. Ulterior din suma împrumutată i-a restituit suma de XX euro.

Nu se consideră vinovat, deoarece între el și părțile vătămate s-au instituit relații civile și respectiv nu poate fi tras la răspunderea penală. Solicită să fie achitat.

Necătfind la faptul că inculpatul J C G, nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, culpa acestuia a fost dovedită integral, prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, și anume:

Prin declarațiile părții vătămate O I, conform cărora în anul 2011 își procurase automobilul de model „M” cu n/î XX, a/f 1998. Deoarece automobilul era mai vechi de 7 ani, devărmarea lui și înmatricularea în mod legal în RM era dificilă, considerent din care încerca să găsească o cale legală de înmatriculare a automobilului. Discutând la acest subiect cu cunoscutul său G T, acesta i-a făcut cunoștință cu cet. B P pentru soluționarea problemei. Din discuția cu B P, acesta i-a explicat că îi va face cunoștință cu o persoană care se ocupă cu astfel de probleme. După aceasta s-a întâlnit cu B P împreună cu J C și M I, la barul „R” din sect.C, mun.Chișinău, unde în timpul discuției C i-a comunicat că poate să-l ajute în schimbul sumei de XX euro. În urma promisiunilor și asigurărilor făcute de J a căzut de acord. Peste aproximativ trei zile a fost telefonat de către J care i-a comunicat să se întâlnească și să-i dea prima sumă. S-au întâlnit și el i-a transmis XX euro. Pentru a se asigura au mers la notar unde au oformat tranzacția. A insistat ca să includă în contract că se obligă să-i înmatriculeze automobilul, însă J a refuzat și l-a convins că mai bine să perfecteze transmiterea banilor printr-un contract de împrumut. După semnarea contractului J i-a comunicat că o să-l contacteze dacă va fi nevoie de careva acte. A doua zi a fost contactat de către cet.J C care i-a comunicat să-i aducă copiile actelor pe automobil. Peste două săptămâni a fost iarăși telefonat de către cet.J C care i-a comunicat că seara vor fi numerele sale de înmatriculare și trebuie să le dea pe cele L și restul sumei de XX euro. S-au întâlnit cu el în sect.C mun.Chișinău, și a făcut copiile n/î și la pașaportul tehnic și i-a comunicat că îi transmite suma de

XX euro și după ce îi dă n/î îi va da restul sumei, după care seara l-a telefonat, însă acesta nu mai ridică receptorul. Văzînd aceasta a plecat la J acasă unde s-a mai întîlnit cu o persoană pe nume I Constantin care i-a comunicat că tot în așa fel a fost înșelat de către cet.J C . Au stat la casa lui J C pînă acesta a venit și au stabilit să se întîlnească a doua zi la Poliția Rutieră și o să-i dea n/î a automobilului. A doua zi dimineața, a plecat la Poliția Rutieră, unde se afla J și I C. J C a intrat în sediul Poliției Rutiere și cînd s-a întors a comunicat ca ei să vină după masă, cînd deasemenea l-a așteptat să vină, însă acesta nu s-a mai prezentat și la telefon nu a răspuns. În timp ce J era arestat pe cauza penală dată, de către soția lui i-a fost întoarsă o parte din bani, la moment J îi datorează XX euro, solicită încasarea prejudiciului;

Declarațiile părții vătămate I C, conform cărora din luna noiembrie 2010 are în proprietate automobilul de model „T” cu numere de înmatriculare XX, a/f 2001. Pentru a fi devămat și înmatriculat în mod legal automobilul trebuie să aibă nu mai mult de 7 ani, din aceste considerente nu putea să-l înregistreze. În luna martie 2011, fiind la domiciliu a fost chemat de fiul său în stradă unde i-a făcut cunoștință cu J. Atunci J i-a explicat că el poate face înregistrarea a/m în RM în mod legal și că aceasta va costa XX euro. El nu s-a interesat de toate detaliile cum se va înmatricula mașina, însă J l-a convins că totul va fi legal și fără probleme. Ulterior s-au înțeles și s-au întîlnit cu J la ultima stație a rutierei nr. XX în sect. B, unde J i-a explicat că, are o persoană cu o funcție înaltă care activează în cadrul poliției rutiere care în decurs de 15-20 zile poate pune la evidență automobilul și că aceasta va costa suma de XX euro, dintre care XX euro urmează a fi achitate imediat, iar restul sumei de XX euro urmează a fi achitate după ce va primi pașaportul tehnic și numerele de înmatriculare. C. I a fost de acord și pe loc i-a transmis suma de XX euro pentru punerea la evidență a automobilului sus indicat, iar C i-a scris o recipisă în care a confirmat faptul că a primit suma de XX euro, dar a indicat că suma respectivă a primit-o ca datorie, la ce el nu a obiectat, deoarece avea încredere în persoana dată, ultimul vorbea foarte frumos și promitea foarte multe. Peste circa 20 zile, aproximativ la mijlocul lunii martie, l-a telefonat pe J referitor la devămarea și punere la evidență a automobilului său, la ce acesta i-a spus că totul este gata și chiar i-a spus că sunt pregătite și numerele de înmatriculare. După aceasta împreună cu C s-a întîlnit la Poliția Rutieră orășenească unde acesta i-a spus că trebuie să plece în biroul cunoscutului său care s-a ocupat de problema aceasta. A mers în incinta Poliției Rutiere și a ieșit peste circa 10-15 minute spunînd că persoana dată n-a fost de acord să transmită actele și plăcuțele de înmatriculare fără restul sumei de XX euro. Tot atunci C a spus că locul dat nu este potrivit și mai bine să plece mai departe deoarece teritoriul este supravegheat de camere de luat vederi. Împreună au plecat la CC ”Jumbo”, unde C. I i-a transmis restul sumei de XX euro și a cerut de la J să-i scrie o recipisă pe toată suma care a primit-o și anume XX euro. J iarăși a scris o recipisă în care a indicat că a primit suma de XX euro ca datorie. Atunci el s-a indignat, spunîndu-i să scrie că a primit suma dată pentru înmatricularea automobilului său, la ce J a refuzat categoric.

După aceasta iarăși au plecat la Poliția Rutieră unde C a intrat în sediu și iarăși a ieșit foarte repede fără acte spunîndu-i că persoana care s-a ocupat de acte este foarte ocupată și mai bine să vină la orele 13:00-13:30 pentru a primi actele. La orele 13:00, cum se înțelesese, el a început să-l telefoneze pe C, fiind la Poliția Rutieră, la ce acesta îi deconecta telefonul. L-a așteptat pe J circa 2 ore, după care văzînd că nu mai are rost și acesta nu răspundea la telefon a plecat. După aceasta iarăși l-a telefonat, dar de fiecare dată nu-i răspundea și a început să-l aștepte acasă, unde bătînd în ușă i-a răspuns soția acestuia care i-a spus că C nu este. Peste circa 10 minute a fost telefonat de către C care i-a spus să nu bată la ușă și s-au înțeles ca ziua următoare să se întîlnească la Poliția Rutieră la orele 11:00. S-au întîlnit a doua zi, acolo mai erau două persoane care la fel cunoaște că au dat bani lui J C G pentru a înmatricula automobilele lor, printre ei fiind și O I. Atunci el și-a dat seama că J este un escroc. Tot atunci i-a spus lui J să-i întoarcă banii. J a intrat în sediul Poliției Rutiere unde s-a aflat circa 15 minute și ieșind i-a transmis suma de XX euro, spunîndu-i că restul sumei de XX euro o va transmite peste trei zile, pînă cînd persoana care activează la poliția rutieră va strînge suma dată. Întrebîndu-l pe J numele persoanei care s-a ocupat de perfectarea actelor, acesta i-a spus un nume, ulterior, verificînd, a aflat că astfel de persoană în cadrul Poliției Rutiere nici nu activează. Astfel, după întîlnirea dată cet.J C nu-i mai răspundea la telefon și la domiciliu la fel nu-l putea găsi, ceea ce l-a determinat să se adreseze la poliție;

Declarațiile martorului G T, conform cărora el se ocupă cu transportarea automobilelor de peste hotarele RM și pe cet.O I îl cunoaște deoarece locuiesc în vecinătate. Cu B P se cunoaște la fel de mult timp. În anul 2011, fiind într-o companie de prieteni unde se afla și cet.O I, ultimul l-a întrebat dacă nu cunoaște vreo persoană care se ocupă cu înregistrarea automobilelor de pe numere lituanienne pe numere din R.M. După o perioadă de timp fiind iarăși într-o companie de prieteni unde se afla și B P, ultimul i-a spus că cunoaște o persoană care poate să înregistreze automobile de pe numere lituanienne pe numere R.M. și i-a dat numărul de telefon. Ulterior nr. de telefon a acelei persoane l-a transmis lui O I. Totodată a explicat că, pe cet.J C nu-l cunoaște și despre această persoană a aflat pentru prima oară de la organele de poliție;

Declarațiile martorului M I, conform cărora pe cet.J C îl cunoaște, deoarece sunt vecini. Aproximativ în luna februarie 2011 el s-a întîlnit cu J C și în discuție J i-a propus dacă nu dorește să înmatriculeze automobilul tatălui său de pe numere bulgărești pe numere de înmatriculare moldovenești. După o anumită perioadă s-a întîlnit întîmplător cu J C care l-a rugat să meargă împreună cu dînsul în sect. C unde s-au întîlnit cu B P, care era împreună cu o persoană pe nume Igor, care ulterior s-a constatat că este O I. Inițial au stat toți patru, după care el a mers într-o parte cu P. B, iar J C în acel moment a rămas împreună cu O I. Peste aproximativ trei zile a fost contactat de către J care l-a rugat să-l conducă pînă în sect.C cu mașina. Acolo J s-a întîlnit cu O I cu care au mers într-un birou notarial, însă ce au făcut acolo nu cunoaște. Peste două săptămîni a fost telefonat de către P B care i-a comunicat dacă poate să-i arate unde locuiește J. Cînd i-a arătat domiciliul lui J împreună cu B era și O I, de la care a aflat că J a luat de la acesta bani pentru înmatricularea automobilului;

Declarațiile martorului B P, conform cărora aproximativ în luna februarie 2011 el s-a întîlnit cu M I care i-a comunicat că are un cunoscut care poate să înmatriculeze automobile de pe n/î lituanienne pe cele moldovenești. Peste aproximativ două săptămîni de la această discuție a fost telefonat de către cet.O I care l-a întrebat dacă este posibil să-și înmatriculeze automobilul personal de model „M” a/f de pe n/î XX pe cele moldovenești, atunci el i-a comunicat că cu astfel de lucruri nu se ocupă, însă i-a comunicat că are un cunoscut, avîndu-l în vedere pe M I, care cunoaște pe cineva care se ocupă cu problema dată. Astfel, s-au întîlnit la cafeneaua „R” din sect.C mun.Chișinău, unde M I a venit cu inculpatul J. La acea întîlnire J a vorbit privat cu O I despre toate condițiile înmatriculării în RM a automobilului cu nr. de înregistrare XX. Peste aproximativ două săptămîni de la acea întîlnire a fost telefonat de către cet.O I care i-a comunicat că nu-l poate găsi pe J și să-l ajute să-l găsească. El l-a contactat pe M I care le-a arătat unde locuiește J. Împreună cu I M și I O au stat și l-au așteptat pe J la domiciliul acestuia, însă nu s-au mai întîlnit.

Concluzia instanței privind vinovăția inculpatului se mai întemeiază și pe următoarele probe:

Prin recipisa din 26.03.2011, eliberată de J C potrivit căreia inculpatul a împrumutat de la I C suma de XX euro și care confirmă declarațiile lui I C, care a menționat că, inculpatul i-a eliberat o recipisă, în care a menționat că, a luat suma de XX euro cu împrumut, dar nu pentru perfectarea documentelor pentru automobil, precum a fost în realitate;

Prin actul de înregistrare a a/m „XX” în L, din care rezultă că, declarațiile părții vătămate prin care se afirmă că, banii au fost transmiși anume pentru soluționarea reînregistrării automobilului în RM sunt veridice;

Prin procesul-verbal de confruntare din 23.05.2011 între O I și J C , potrivit căruia inculpatul a recunoscut culpa incriminată pe episodul cu O / f.d.50/;

Prin recipisa eliberată de O I, conform căreia el a primit de la soția inculpatului XX euro din suma de XX euro, pe care inculpatul a obținut-o de la el /f.d.87/;

Prin procesele-verbale de consemnare a plângerilor lui I C și O I, prin care solicită să fie atras la răspundere cet.J C , care prin înșelăciune a obținut de la aceștea XX euro și respectiv XX euro./f.d.4/

Având în vedere întreg ansamblu probator, instanța conchide că, se stabilește cu certitudine situația de fapt enunțată, culpa lui J C în comiterea infracțiunii incriminate demonstrată.

Instanța consideră că, acțiunile inculpatului corect au fost calificate potrivit art. 190 alin.4 CP RM, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții mari .

Alegațiile apărătorului prin care s-a insistat că, între inculpat și părțile vătămate s-au stabilit relații civile, instanța le respinge, acestea fiind în contradicție cu celelalte probe pe dosar, de unde rezultă că, inculpatul sub pretextul că, are influență asupra unor factori de decizie, prin înșelăciune i-a depozitat de bani pe I C și O I, promițându-le să le înmatriculeze automobilele.

Proba reclamată de apărare întru susținerea nevinovăției inculpatului și anume informația de la Comisariatul General de Poliție, Secția Poliția Rutieră din 01.02.2013 prin care se confirmă că, în perioada 20.03.2011-20.04.2011 cet. J C nu a fost înregistrat în registrul persoanelor aflate în sediul Poliției Rutiere mun. Chișinău și respectiv declarațiile părții vătămate precum că, inculpatul a intrat în sediul dat cu scopul de a soluționa problema nu corespunde adevărului, nu poate fi reținută de instanță, deoarece informația dată se referă doar la persoanele înregistrate în registrul persoanelor aflate în sediul Poliției Rutiere și nu la toate persoanele care intră în sediu.

De asemenea instanța constată că, scopul urmărit de inculpat de a sustrage banii obținuți de la I C și O I se probează prin promisiunile făcute de acesta de a înregistra automobilele acestora, care nu aveau nici un suport, acesta din urmă neavând careva tangențe cu înregistrarea și înmatricularea automobilelor pe teritoriul Republicii Moldova.

Este evident faptul că, inculpatul a insistat la întocmirea recipiselor și a contractelor de împrumut în varianta existentă pentru a camufla intenția sa de a stăpîni banii, fără a executa angajamentele asumate, aceasta fiind dedusă din circumstanțele stabilite și anume că, inculpatul anterior perfectării contractului de împrumut și a recipisei nu se cunoștea cu părțile vătămate și careva relații privind împrumutul banilor, în condiția cînd atît părțile vătămate cît și martorii au confirmat că banii au fost transmiși inculpatului pentru soluționarea înregistrării automobilelor care aparțineau lui I C. și X I. pe teritoriul RM, se exclud.

Deoarece inculpatul a recurs la metoda menționată pentru a stăpîni banii, instanța consideră această metodă frauduloasă, care exprimă ~~re~~-voință și intenția frauduloasă în raport cu victimele.

În conformitate cu art. 101 CPP al RM, instanța de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce existența intenției în comiterea acțiunilor infracționale și vinovăția inculpatului în faptele imputate.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța va ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate la art. 75 CP și anume: limitele speciale ale pedepsei prevăzute de art. 190 alin.4 CP, gravitatea infracțiunii săvîrșite și anume că, infracțiunea prevăzută de art.190 al.4 CP RM se califică de art. 16 alin. 4 CP ca infracțiune gravă, de motivul acestora, ce constituie motiv material, de personalitatea inculpatului, care nu se află la evidența medicului narcolog și medicului psihiatru, are la întreținere un copil minor, se caracterizează pozitiv, nu este antrenat în viața social-utilă, prejudiciul material nu este recuperat integral, părțile vătămate solicită recuperarea prejudiciului material, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Circumstanță atenuantă a răspunderii penale a inculpatului instanța consideră recuperarea parțială a prejudiciului material.

Circumstanțe agravante a răspunderii penale a inculpatului nu s-au stabilit.

Potrivit art. 387 CPP RM o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă în tot sau în parte, ori o respinge.

Necătfînd la faptul că, cerințele privind recuperarea prejudiciului material nu au fost înaintate în ordinea stabilită la art.61 CPP RM, instanța conchide necesar de a admite cerințele părților vătămate în vederea recuperării prejudiciului material , pe care aceștea au solicitat să fie încasat în cadrul urmăririi penale și în procesul examinării cauzei în instanță, cuantumul căruia fiind cu certitudine constatat și anume că, lui X urmează a i se restitui suma de XX euro, iar lui I C. XX euro.

În virtutea celor menționate, instanța conchide necesar de a aplica inculpatului o pedeapsă la limita minimă a sancțiunii articolului imputat, cu aplicarea pedepsei complementare, pedeapsa, care în opinia instanței, va atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

În conformitate cu art.art. 338, 382-389 CPP RM, judecata,

A CONDAMNAT:

J C G este recunoscut culpabil în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.4 CP RM și i se aplică pedeapsă XX /XX/ ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a exercita funcții de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de XX ani.

Calculul termenului executării pedepsei începe cu 05.12.2013.

A încasa din contul lui J C în beneficiul lui O I prejudiciul material în mărime de XX /XX/ euro, iar în beneficiul lui I C. prejudiciul material în sumă de XX /XX/ euro.

Sentință cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău, timp de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Botanica mun. Chișinău.

Președintele ședinței,

Judecător

Luiza Gafton